

for os, der var ingen skjulte Kroge derinde. Oprigtig var Johanne Futtrup. Naar jeg mindes hende, maa jeg tænke paa Salmistens Ord, „der er saaet Lys for de oprigtige af Hjertet.“ — Skønt vi jo ikke kan udtømme alt, hvad der ligger i de Ord, synes jeg, der er noget, som passer paa hende. Det Lys, som skinner for de oprigtige Hjerter, det lyste jo for hende paa hele Vandringen hernede, om end Vejen kunde være trang, og det Lys straaledede jo over hendes Dødsleje med den dybe Fred.“

Fru Elise Aubert:

„Hendes **Personlighed** var i høj Grad vindende. Livlig og hjertevarm **kom hun** alle i Møde og havde altid et godt og forfriskende Ord paa Læberne. Fordringsfri og beskeden var hun i al sin **Færden**, nøjsom og opofrende — i Sandhed en ædel **Kvindetype**.“

Fru Vogt skriver: „Hun forstod den sjældne Kunst ikke alene af sin egen Rigdom at give, men at vække. Enhver, endog **den** mindst begavede, blev til *noget* gennem hende. Hun ejede **Scerblikket** for en skjult Sorg, skuffede Forhaabninger, **Tilsidesættelse** eller Ydmygelser, og alt, hvad et Sind kan gemme, **enten** det var Lidelser eller det var Glæde — opfattede hun igennem sit varme, bankende Hjerte, der havde *nok* for alle. I 1889, da hun forlod Norge, blev der af en Del af Kristiania **Kvinder** givet en større Fest for hende. — I en Sang til hendes **Ære** hedder det i et Vers:

„Der er ej Land, hvor Grund hun ej har fundet,  
Ej Kundskabsvæld — om ikke tømt — saa bundet,  
Et Syn paa svundne Tider  
Samt Nutids sære Gang,  
Og i et Sprog, der glider  
Saa let som Digt og Sang.  
Hun sig selv giver med sin rene  
Varme Sjæl hen for et alene,  
*Kvindens Vel.*“

At Fru Vogt har betonet det rette Maal for hendes Virken, bekræfter hun selv ved at udtale, at alt hendes Arbejde har sigtet mod Kvindens menneskelige Frigørelse, hun begyndte med sig selv og arbejdede uafbrudt; og paa en lille Seddel, funden i et desværre ufuldendt Manuskript: „*Livet* som Krav og Opgave“, har hun skrevet: „Hvor jeg taler om Mennesket, vil dette selvfølgelig for mig falde sammen med Kvinden, lige som det, naar en Mand skriver, altid falder sammen med Manden.“

For dem, der ikke har kendt Frøken Futtrup personlig, vil jeg tilføje, at der var en sjælden Harmoni imellem hendes